

Universitätsbibliothek Wuppertal

Renati Des-Cartes Principia Philosophiae

Descartes, René

Amstelodami, 1664

Vorwort

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1384](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1384)

L E C T O R I

RX quo tempore lucem adspexit Philosophia Nob. Viti RENATI DES CARTES, à multis quidem, sed non uno excepta est modo: verum diversam ea experta est fortunam, prout in manus diversorum incidit ac genios. Sunt, qui seras in eam instituerunt Objectiones, quibus serio ab Heroë illo est responsum, tum Latine tum Gallicè. Alii, cum aliud non possent, arrodere tamen eam & admordere voluerunt: quibus, ut ipse in Præfatione Medit. Metaph. vatem egit Philosophus, rationum feriem & nexum comprehendere non curantibus, in singulas tantum clausulas argutari fuit studium; qui idcirco, quamvis cavillandi occasionem in multis invenerint, nihil tamen quod urgeat, aut responsione dignum sit, objecerunt. Hujus farinae est, Tenebrio quidam ac Lucifuga, quinunc Theophilum, nunc Mercurium Cosmopolitam se vocat, in gemino libello, ante aliquot annos edito; & nuperus Theologus in suâ Methodi Cartesianæ Theologicâ Consideratione, in quâ criminationes suas ac calumnias, DEO OPT. MAX. DEO Forti, Zelotæ, Causæ suæ Vindici, Nominis Assertori, Veritatis Protectori, sacras facere, cum multorum stupore, non erubuit. Quasi, criminationibus & calumniis certare, idem sit, ac Causam, Nomen, Veritatem Dei, vindicare, asserere, protegere! An non hoc est illud, quod Propheta ait Malachias, cap. 1. 8. DEO offerre animalia cæca, clauda, ægrota; quæ Ducibus suis ac Curatoribus offerre, sacerdotem istum puduisset? Et, si attentus Considerator attentius considerasset hæc Methodi verba (pag. 3. Ne quis igitur putet, me hic traditurum aliquam Methodum, quam unusquisque sequi debeat ad rectè regendam rationem: illam enim tantum, quam ipse secutus sum, exponere decrevi. Et Pag. 13. Quamvis, quia opus meum mihi satis placet, ejus exemplar hic vobis proponam, non ideo cuiquam Author esse

se velim, ut simile quid aggrediatur) facile ab illa sua Consideratione abstinuisse, ex qua nominis maculam potius quam laudem apud equos rerum aestimatores reportavit, ut non dicam, πολυκαταμοσίνης notam eum incurrisse, dum falcem Theologicam immisit in messem Philosophicam; quod verè est, λέγει βαίνει εἰς ἄλλο ἕρθε. Alii in Philosophiam Cartesianam insurrexerunt thesibus ad disputandum proponi solitis; Lutetiæ, Ultrajecti, Groningæ, Franekeræ, Lugduni: & vel aperto Marte ejus Authorem sunt aggressi, vel sub tecto & generali Neotericorum Philosophorum titulo latenter in ipsum irruerunt, vel in totum nomen ejus dissimularunt. Postremi generis utriusque specimen nuperissime contigit, in Antiquissimâ & Novissimâ Belgicæ Fœderatæ Academia. In Lugdunensi quidem, Philosophus primarius, Vir, ut D. Cartesius judicat, non malus, ac simplex potius quam prudens, affectu, nescio quo, abreptus, Neotericis quibusdam Philosophis, tam fatuas, tam ineptas, tam insulas affinxit opiniones; ut seipsum fecerit ludibrium multis jocumque ac risum, multis commiserationem: & quamvis in disputandi actu quadrissyllabum hoc nomen, **CARTESIUS**, non pronuntiaverit, ac publicè postulatus, ut nomen alicujus Neoterici Philosophi, tam stultas opiniones tenentis, proferret, turpiter hic defecerit, ita tamen se gessit, & in omnem circumegit partem, ut non alium designari quam D. Cartesium facile Auditorum cuiusvis constituerit: & quid multis est opus? Theses ipse hoc abunde loquuntur. In Ultrajectinâ Academia, Medicus non indoctus, disputationem quandam conscripsit, de Cachexia Leucophlegmaticâ, cui Corollaria nonnulla subjunxit, ad convellendas Medit. Metaph. Cartes. instituta: quæ, cum disputatio esset sufflaminata, patienti folio, per varias Hollandiæ Vrbes sunt missa, in signum vel triumphi, vel provocationis, ac certaminis in eas instituendi. Licet verò Generosissimus D. des Cartes, istos Thesium & Considerationum assaultus atque allatraciones magno animo contemserit, nihilque unquam reponere voluerit, tantum tamen à se impetravit, ut isti Corollariorum Programmati Responsum aliquod reposuerit; quod Amico, cui misit & potestatem ejus fecit, non indignum fuit visum luce publicâ: quo fortassis ad meli-

orem mentem reducat Programmati Author; & , quia nonnullis fortè videatur in eâ contineri aliquid vindice dignum: neque enim unquam existimationi aut partibus suis defuit, vel deest D. Cartesius in respondendo, si quid adversus Philosophiam suam responsione dignum fuerit productum. At vero calumnias ac futiles nugas, & quæ nullam ex suis sententiis aut responsionibus ferunt, sed quæ aut in objectiones tantum, vel à se excogitatas, vel ab aliis ad inventionem veritatis prolatas incurrunt, aut hinc inde particulam ex suis scriptis vellicant, insuper habet. Scilicet, Aquila non captat muscas. Sed Prefationum satis; atque ipsum Programmati examen & Notas legere atque expendere opera fuerit pretium.